

871

UCHWAŁA Nr 512 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 sierpnia 1956 r.

o zmianie uchwały nr 270 z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego.

§ 1. W uchwale nr 270 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 793) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 1 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
 - „3) sporządza zbiorcze plany indywidualnego budownictwa przyzakładowego, opracowane przez poszczególne resorty,
 - 4) określa corocznie w porozumieniu z Ministrem Finansów maksymalną kwotę przyznawanego kredytu na budowę jednego domu jednorodzinnego”;
- 2) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Ministra Gospodarki Komunalnej w zakresie materiałów bilansowanych przez Rząd i Państwową Komisję Planowania Gospodarczego, a właściwi ministrowie w zakresie pozostałych materiałów przez nich bilansowanych wyodrębniają w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego corocznie na potrzeby indywidual-

nego budownictwa niezbędną ilość materiałów budowlanych z ogólnej ilości materiałów przydzielonych na zaopatrzenie rynku.”;

- 3) po § 14 dodaje się § 14a w brzmieniu:

„§ 14a. Minister Gospodarki Komunalnej ustala ilość niezbędnych materiałów budowlanych na budownictwo powszechne i przyzakładowe na podstawie zapotrzebowań poszczególnych prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz resortów.”

§ 2. Do pożyczek udzielonych na cele budownictwa indywidualnego przed dniem wejścia w życie uchwały nr 270 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 793) stosuje się §§ 4 i 8 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 maja 1950 r. w sprawie zasad i form organizacyjnych budownictwa indywidualnego (Monitor Polski Nr A-72, poz. 828).

- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

872

UCHWAŁA Nr 534 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 sierpnia 1956 r.

w sprawie zaopatrzenia wsi w materiały budowlane i drewno budowlane.

Dla zapewnienia stałego wzrostu budownictwa i remontów zabudowań rolników indywidualnych i członków spółdzielni produkcyjnych oraz bieżących remontów gospodarstw należących do spółdzielni produkcyjnych, jak również w celu zabezpieczenia materiałów budowlanych i drewna budowlanego przed nieuzasadnionym przesuwaniem ich do sprzedaży na inne cele — Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Materiały budowlane i drewno budowlane przeznaczone na zaopatrzenie rynku powinny być w narodowym planie gospodarczym i w operatywnych planach kwartalnych ujęte odrębnie:

- a) dla strefy handlu miejskiego (z wyodrębnieniem budownictwa indywidualnego),
- b) dla strefy handlu wiejskiego,

w oparciu o projekty planów złożone przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, a zaopiniowane przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Przez określenia „strefa handlu miejskiego” i „strefa handlu wiejskiego” rozumie się te tereny i miejscowości, które określa uchwała nr 796 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. w sprawie zasad organizacji handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego.

3. Przez określenia „materiały budowlane” i „drewno budowlane”, o których mowa w ust. 1, rozumie się materiały budowlane i drewno budowlane rozdzielane centralnie.

§ 2. 1. Materiały budowlane i drewno budowlane przydzielone dla strefy handlu wiejskiego przeznacza się dla indywidualnych rolników i członków spółdzielni produkcyjnych

na cele budowlane i remontowe oraz dla spółdzielni produkcyjnych na bieżące remonty.

2. Oprócz odbiorców wymienionych w ust. 1 z przydziałów strefy handlu wiejskiego korzystają:

- a) rolnicy uprawnieni do otrzymania materiałów budowlanych i drewna budowlanego na podstawie odpowiednich kontraktów o dostawę produktów rolnych,
- b) wozacy, wywożący drewno z lasu, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- c) odbiorcy objęci obowiązującymi przepisami o budownictwie przyzakładowym i indywidualnym, budujący na terenie działania strefy handlu wiejskiego,
- d) punkty usługowe,
- e) osoby nie będące rolnikami, a mieszkające w strefie handlu wiejskiego — na remonty budynków.

§ 3. 1. Z przydziałów strefy handlu wiejskiego zaopatrywane mogą być te punkty usługowe, które znajdują się i działają na terenie strefy handlu wiejskiego.

2. Punkty usługowe nie mogą zużywać pobranych materiałów na inne cele, a tylko wyłącznie na prace usługowe (drobne remonty) wykonywane dla ludności zamieszkałej na danym terenie.

§ 4. 1. Przyznane dla strefy handlu wiejskiego w narodowym planie gospodarczym i w planach operatywnych materiały budowlane i drewno budowlane powinny być rozdzielone:

- a) między województwa — przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”;